

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๒/๒๕๕๖

เรื่องพิจารณาที่ ๑๕/๒๕๕๖

วันที่ ๒๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

ระหว่าง { พันตำรวจโท รุ่งโรจน์ เรืองฤทธิ์ ที่ ๑ ผู้ร้อง
นายสว่าง คุณานุรักษ์พงศ์ ที่ ๒
นายกรัฐมนตรีนายกรัฐมนตรี ที่ ๑ คณะรัฐมนตรี ที่ ๒ ผู้ถูกร้อง
ประธานรัฐสภา ที่ ๓ และสมาชิกวุฒิสภา ที่ ๔

เรื่อง คำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘

พันตำรวจโท รุ่งโรจน์ เรืองฤทธิ์ ผู้ร้องที่ ๑ และนายสว่าง คุณานุรักษ์พงศ์ ผู้ร้องที่ ๒ ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ว่า นายกรัฐมนตรี ผู้ถูกร้องที่ ๑ คณะรัฐมนตรี ผู้ถูกร้องที่ ๒ ประธานรัฐสภา ผู้ถูกร้องที่ ๓ และสมาชิกวุฒิสภา ผู้ถูกร้องที่ ๔ ดำเนินการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เป็นการใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญหรือไม่ ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

- ๒ -

ผู้ร้องทั้งสองทราบเรื่องจากสื่อสิ่งพิมพ์หลายฉบับที่ระบุว่า พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี เป็นผู้อยู่เบื้องหลังการบริหารประเทศทั้งหมด และเป็นผู้ตัดสินใจในเรื่องสำคัญ ๆ โดยผ่านทางโปรแกรมสไกป์และช่องทางการสื่อสารอื่น ๆ เข้ามาสนทนา แสดงความเห็น ชี้นำสั่งการ ร่วมประชุมกับคณะรัฐมนตรีในการบริหารประเทศ และร่วมประชุมกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสังกัด พรรคเพื่อไทยให้ออกกฎหมายซึ่งเป็นอำนาจนิติบัญญัติตามที่ตนต้องการ และให้แก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ซึ่งจะทำให้ประชาชนไม่สามารถยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ ต้องผ่านอัยการ สูงสุดเท่านั้น เป็นการจำกัดสิทธิของประชาชนในการปกป้องรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องทั้งสองขอให้ ศาลรัฐธรรมนูญเรียกนายสนธิ ลิ้มทองกุล พลเอก บุญเลิศ แก้วประสิทธิ์ และนายสุเทพ เทือกสุบรรณ มาไต่สวน และผู้ร้องทั้งสองขอถือเอาคำร้องของนายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ที่ได้ยื่นต่อ ศาลรัฐธรรมนูญไว้แล้ว เป็นส่วนหนึ่งของคำร้องนี้ และขอถือเอาข้อเท็จจริงในคำร้องของนายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ที่ได้ยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญไว้แล้ว เป็นข้อเท็จจริงของผู้ร้องทั้งสองด้วย ผู้ร้องทั้งสองเห็นว่าการที่ผู้ถูกร้องทั้งสองต่างยินยอมให้พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ใช้อำนาจบริหารและอำนาจนิติบัญญัติได้ ย่อมเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ผู้ร้องทั้งสองจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้ เลิกการกระทำดังกล่าวด้วยการสั่งให้ผู้ถูกร้องทั้งสองถวายอำนาจบริหารและอำนาจนิติบัญญัติ คืนพระมหากษัตริย์ โดยให้ถือเอาคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญเป็นการแสดงเจตนาของผู้ถูกร้องทั้งสอง

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยหลักเกณฑ์ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลจะใช้สิทธิและเสรีภาพตาม รัฐธรรมนูญเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตาม รัฐธรรมนูญนี้ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทาง ที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ มิได้” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่บุคคลหรือพรรคการเมืองใด กระทำการตามวรรคหนึ่ง ผู้ทราบการกระทำดังกล่าวย่อมมีสิทธิเสนอเรื่องให้อัยการสูงสุดตรวจสอบ ข้อเท็จจริงและยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำดังกล่าว แต่ทั้งนี้ ไม่กระทบกระเทือนการดำเนินคดีอาญาต่อผู้กระทำการดังกล่าว”

- ๓ -

พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามเนื้อหาคำร้องเป็นเพียงการกล่าวอ้างโดยอาศัยข่าวสารจากสื่อสารมวลชน ยังไม่มีการแสดงข้อเท็จจริงอื่นมาสนับสนุนข้อกล่าวอ้างของผู้ร้องทั้งสอง การอ้างเอาคำร้องของผู้อื่นมาเป็นคำร้องของผู้ร้องทั้งสอง และการที่ผู้ร้องทั้งสองขอให้ศาลรัฐธรรมนูญทำการไต่สวนบุคคลที่กล่าวอ้างถึงเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงนั้น เป็นกรณีที่คำร้องไม่มีข้อเท็จจริงเพียงพอที่แสดงให้เห็นว่ามีมูลกรณีที่น่าจะเป็นการล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ประกอบกับคำขอของผู้ร้องทั้งสองที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งให้ผู้ถูกร้องทั้งสองสละอำนาจบริหารและอำนาจนิติบัญญัติคืนพระมหากษัตริย์ โดยให้ถือเอาคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญเป็นการแสดงเจตนาของผู้ถูกร้องทั้งสองนั้น ไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัย

อนึ่ง นายชัช ชลวร ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ เห็นว่า เมื่อพิจารณาจากลายลักษณ์อักษรและเจตนารมณ์ของบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ แล้ว รัฐธรรมนูญมุ่งประสงค์ให้เฉพาะอัยการสูงสุดเท่านั้นเป็นผู้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย ผู้ทราบการกระทำดังกล่าวจึงไม่มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญโดยตรงได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(คำสั่งที่ ๑๒/๒๕๕๖)

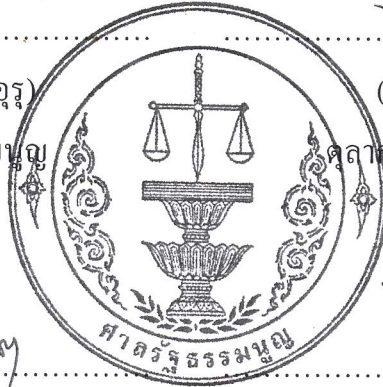
(นายเจริญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจรูญ อินทจาร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล เอกอรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ